

EL CARRER

PERIÒDIC CATALÀ D'ESQUERRA

Portantveu del Centre d'Esquerra - Estat Català

Nosaltres no anirem a l'homenatge
de l'home de les dues cares
Marcel·lí Domingo.

Redacció i Administració:
Rambla Macià, 40

15 cèntims

■ Any 3

Vilanova i Geltrú, 31 gener 1932

Núm. 16 ■

Dels articles publicats amb o sense signatura en són responsables els seus autors

CRONICA QUINZENAL

No juguem amb la Revolució

El que pel seu temperament i afany de millorament ha vist i intervingut de prop o de lluny en la preparació d'algun esdeveniment del qual hom creu que realment pot pervenir-ne qualche millora, no pot pas passar-l'hi desapercebut un moviment com el que es desenrotllà tenint per començament Fígols; ara, però, que l'obsessió de la revolució no ens ha d'ofuscar de tal manera que no ens deixi distingir ni comprendre quina classe de moviments són els que hom ha de blasmar o quins són els que ha d'apoiar. Nosaltres un moviment portat per les extremes dretes no podem secundar-lo, com no sigui combatent-lo. Ara bé: un moviment portat per les extremes esquerreres, l'hem d'apoiar? Si ens deixem portar per la nostra manera de pensar, ens diu que sense vacil·lar; queda, però, la reflexió, i hom sap que els extrems es toquen; que hi ha indicis que fan creure que no tots els que han intervingut en aquest moviment són a l'esquerra, encara que precisament siguin extremistes.

Seria precís que el poble revingués, que no es deixés sorprendre de la seva bona fe, que no seguis tan a cegues aquests moviments que no fan més que restar energies precioses i que seran necessàries en el moment que calgui exterminar la reacció pestilent, que aquestes ànsies de llibertat, que no s'exterioritzaren durant la quixotada, si surten demà ho facin amb fonament de causa i amb tota serenitat i no amb l'excusa de qualsevol credo dispersiu.

Altrament es fa difícil preveure on aniríem a parar si d'un moviment, en principi d'extrema esquerra, acabés per afavorir les extremes dretes.

Macià i la seva obra

Difamar la persona de Francesc Macià i la seva obra, no és més que feina d'un canalla, d'un inconscient o d'un degenerat.

Es un canalla, perquè critica sense fonament ni sense proves. Es un inconscient, perquè no sap comprendre la maldat de la seva obra vers la causa de Catalunya i no té consciència del mal que fa a l'obrerisme, base fonamental de tots els pobles lliures. Es un degenerat, perquè menysprea llur condició d'home per servir d'instrument, qui sap si a sou, als interessos dels assassins del poble obrer i als perseguidors dels drets de justícia i llibertat.

A Macià no pot difamar-se'l ni pot tatxar-se'l d'incomplidor de les promeses, perquè tots sabem que essent President de la Generalitat no té més autoritat que la d'un President de Diputació, encara que pels catalans té tota l'autoritat i tota la representació; perquè ell ha fet oir als més sords i ha fet veure als més orbes; per això qui el difama no pot ésser més que un insecte verinós.

Francesc Macià des de la tribuna, des del balcó, des del carrer, des d'allà on fos, prometia i promet ara encara, el mateix el primer dia que l'últim i promet ço que està disposat a complir i a fer complir, perquè ell creu que Catalunya i amb ella els catalans, quan aquests arribin al nivell necessari de cultura, serà quan s'haurà continuat la Revolució, perquè en tots els sectors, en tots els estaments i en tots els ordres socials hi haurà homes que sabran governar, sabran dirigir i sabran administrar; per això la Revolució haurà estat pràctica, eficaç i positiva, i per això els qui el difamen són uns inconscients, perquè no comprenen el mal que, en tot moment, estan fent a la causa de la llibertat i de la justícia social.

Macià ha promès crear escoles pels infants, on rebran la instrucció d'una manera igual, els fills dels humils com els fills dels potentats, obligant a romandre a les mateixes fins a l'edat de 14 anys i crear a l'ensem subvencions perquè els fills dels obrers no siguin una càrrega pels seus pares, quan per llur capacitat tinguin d'ampliar els estudis a l'Universitat.

Macià ha promès crear unes cases de maternitat, on les mullers dels obrers seran cuidades i ateses degudament, abans i després de l'infantament, i que aquest obrer serà subvencionat pels patrons del tant per cent dels beneficis de llurs indústries.

Macià ha promès fer complir d'una manera rigorosa la justícia social.

Macià ha promès fer respectar a tots els ciutadans per igual, siguin de l'estament social que vulguin.

Macià ha promès fer desaparèixer el servei militar obligatori i fer-lo voluntari, i que cap fill de Catalunya tingui de fer el servei fora d'ella, i en cas de guerra no tindrà cap obligació de sortir del territori per a fer-la.

Macià ha promès agermanar els homes perquè Catalunya sigui el far i guia dels demés pobles hispànics, perquè Catalunya sigui el model dels pobles civilitzats.

I com que ho ha promès, ho farà, i ho farà perquè des de la Generalitat no ha deixat ni un sol moment de seguir llur obra, i per tant, té preparats tots els mecanismes, tots els ressorts, tots els plans i preses totes les midès per posar en marxa tot quan ha promès ajudar als homes que no l'han deixat mai i que hom creu que no el deixaran, perquè és home capaç de complir ço que ha promès, de la mateixa manera que fou capaç d'aguantar-se amb el cap alt mentre els que el difamen i combateixen s'humiliaven als peus del fugitiu Borbó, fent cor amb aquella aristocràcia carregada de defectes, reaccionària i estúpida que durant tants anys patí la península ibèrica, i que per poguer viure del favor reial deixaven escarnir la nostra llengua i la nostra bandera, que perseguissin i empresonessin als homes que seguien l'apòstol de la integritat, que és l'Avi com l'anomenàvem els qui estem disposats, sigui com sigui, a portar Catalunya, amb ell al front, allà on calgui perquè sigui respectada i fins a conquerir tota la seva llibertat i independència.

Però tot això no convé als que fins ara han medrat esclavitzant al poble català; ara, amb els diners que havien de gastar per la cultura quan ells manaven, i amb els cabals que escatimen, encara, als obrers, ara paguen la premsa i a homes poc escrupulosos perquè escampin aquella baba verinosa de la insidia i la maldat, i aquests són els degenerats de tota mida que per unes miserables pessetes venen llur consciència d'homes, servint d'instrument a favor d'aquests que en tot moment estan disposats a fer perdre el prestigi del nostre Macià, perquè ells saben que complirà el que ha promès, perquè tot ja ho té a punt, com una indústria que està tot preparat i sols falta donar la corrent, també ho té tot preparat per a quan l'aprovació de l'Estatut sigui un fet.

JOSEP ILL

A Bilbao, des d'un convent, ha estat ametrallat el poble. A Arnedo, la guàrdia civil matà injustament a deu ciutadans indefensos, entre ells dones i criatures. El senyor Ventosa i Calvell digué mil pessetes de la República. Cal recordar-ho! perquè el pes de la Llei de Defensa de la República no caigui solament sobre els ciutadans humils.